

ΣΤΕ 2078/2017 [Παράνομος μη χαρακτηρισμός ως μνημείου συγκροτήματος αγροικίας στην Άνδρο]

Περίληψη

-Όπως προκύπτει από τα πρακτικά της κοινής συνεδρίασης του Κ.Α.Σ. και του Κ.Σ.Ν.Μ., το όργανο αυτό περιορίστηκε αφενός μεν στην εξέταση του ζητήματος της ανακατασκευής του 1ου κελιού, το οποίο, πάντως, δεν είχε συμπεριληφθεί στην πρόταση χαρακτηρισμού που είχε διατυπώσει η Δ.Ν.Σ.Α.Κ., με το από 16.2.2009 εισηγητικό σημείωμα, αφετέρου δε στην έρευνα του ζητήματος της επισκευής του λίθινου μανδρότοιχου του αγροκτήματος, ο οποίος έχει υποστεί φθορές λόγω πλημμυρών ουδόλως αντιμετώπισε ειδικώς, με αναφορά στα νόμιμα κριτήρια, το ζήτημα αν το συγκρότημα της αγροικίας πληροί τις προϋποθέσεις, κατά το άρθρο 6 παρ. 1 περ. β' του ν. 3028/2002, για να χαρακτηριστεί ως νεότερο μνημείο. Η αρνητική δε γνωμοδότηση που εξέφερε το όργανο αυτό έχρηζε, πάντως, ειδικότερης αιτιολογίας εν όψει, ιδίως, των θετικών εισηγήσεων της Ε.Ν.Μ.Α. και της Δ.Ν.Σ.Α.Κ., με τις οποίες αξιολογήθηκαν τα μορφολογικά στοιχεία του συγκροτήματος και διαπιστώθηκε ότι η αγροικία, εξαιρουμένων του 1ου κελιού και των μεταγενεστέρων προσθηκών στο κατώι, αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα της αγροτικής αρχιτεκτονικής της Ανδρου, με ιδιαίτερη σημασία για την μελέτη της εξέλιξης της αρχιτεκτονικής καθώς και της αγροτικής οικονομίας και ζωής στην Άνδρο την συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Με τα δεδομένα αυτά, η προσβαλλόμενη ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/55217/1220/2.9,2010 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, με την οποία υιοθετήθηκε η ανωτέρω αρνητική γνωμοδότηση του Κ.Α.Σ. και του Κ.Σ.Ν.Μ., δεν φέρει νόμιμη και επαρκή αιτιολογία και, για το λόγο αυτό που βασίμως προβάλλεται, η αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η πράξη αυτή. Η δε υπόθεση αναπέμπεται στη Διοίκηση, η οποία οφείλει να εξετάσει το αίτημα, με βάση τα νόμιμα κριτήρια, αξιολογώντας τη σχετική κρίση της.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Αν. Σκούφαλος

Βασικές Σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση: α) της ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/55217/1220/2.9.2010 απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, με την οποία δεν χαρακτηρίσθηκε ως μνημείο το συγκρότημα της αγροικίας των αιτούντων στην θέση «Κόλυμπος» στην Παλαιόπολη της Νήσου Άνδρου και β) της σιωπηρής απόρριψης της 4316/11.10.2010 (και όχι της από 12.10.2010, όπως εκ παραδρομής αναγράφεται στο δικόγραφο) αίτησης θεραπείας των αιτούντων κατά της πρώτης προσβαλλόμενης απόφασης.

3. Επειδή, ο πρώτος αιτών, ο οποίος ήταν συγκύριος κατά ποσοστό 50% της ανωτέρω αγροικίας, απεβίωσε στις 25.1.2016, μετά την άσκηση, στις 24.11.2010, της κρινόμενης αίτησης (βλ. το από 26.1.2016 απόσπασμα ληξιαρχικής πράξης που εξέδωσε η Ληξίαρχος του Δήμου Αθηναίων). Τη δίκη συνεχίζει, με την κατατεθείσα στις 25.5.2017 δήλωση, η δεύτερη αιτούσα, σύζυγος του αποβιώσαντος και συνιδιοκτήτρια σε ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου της αγροικίας, η οποία κατέστη, σύμφωνα με τα προσκομισθέντα στοιχεία (βλ. ιδίως, το 2192/7.6.2016 πρακτικό δημοσίευσης ιδιόγραφης διαθήκης του Ειρηνοδικείου Αθηνών), μόνη κυρία του ανωτέρω ακινήτου.

4. Επειδή, η παράλειψη διοικητικού οργάνου να αποφανθεί επί απλής αιτήσεως θεραπείας δεν συνιστά παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας υποκείμενη σε αίτηση ακύρωσης (Σ.τ.Ε. 4242/2015, 4519/2014, 4046/2008). Ως εκ τούτου, η κρινόμενη αίτηση απαραδέκτως στρέφεται κατά της σιωπηρής απόρριψης της 4316/11.10.2010 αίτησης θεραπείας των αιτούντων.

5. Επειδή, στο άρθρο 1 του ν. 3028/2002 (Α' 153) ορίζεται ότι «1. Στην προστασία που παρέχεται με τις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγεται η πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας από τους αρχαιολογικούς χρόνους μέχρι σήμερα. Η προστασία αυτή έχει ως σκοπό τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης χάριν της παρούσας και των μελλοντικών γενεών και την αναβάθμιση του πολιτιστικού περιβάλλοντος ...», στο άρθρο 2 ότι «Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου: α) Ως πολιτιστικά αγαθά νοούνται οι μαρτυρίες της ύπαρξης και της ατομικής και συλλογικής δραστηριότητας του ανθρώπου, β) Ως μνημεία νοούνται τα πολιτιστικά αγαθά που αποτελούν υλικές μαρτυρίες και ανήκουν στην πολιτιστική κληρονομιά της Χώρας και των οποίων επιβάλλεται η ειδικότερη προστασία βάσει των εξής διακρίσεων: αα) Ως αρχαία μνημεία ή αρχαία νοούνται όλα τα πολιτιστικά αγαθά που ανάγονται στους προϊστορικούς, αρχαίους, βυζαντινούς και μεταβυζαντινούς χρόνους και χρονολογούνται έως και το 1830 ... ββ) Ως νεότερα μνημεία νοούνται τα πολιτιστικά αγαθά που είναι μεταγενέστερα του 1830 και των οποίων η προστασία επιβάλλεται λόγω της ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους, κατά τις διακρίσεις των άρθρων 6 και 20 γγ) Ως ακίνητα μνημεία νοούνται τα μνημεία που υπήρξαν συνδεδεμένα με το έδαφος και παραμένουν σε αυτό ... Στα ακίνητα μνημεία συμπεριλαμβάνονται οι εγκαταστάσεις, οι κατασκευές και τα διακοσμητικά και λοιπά στοιχεία που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα τους, καθώς και το άμεσο περιβάλλον τους ... γδ) Ως αρχαιολογικοί χώροι νοούνται ... δ) Ως ιστορικοί τόποι νοούνται ...» και στο άρθρο 3 του ίδιου νόμου ότι «1. Η προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς της Χώρας συνίσταται κυρίως: α) στον εντοπισμό, την έρευνα, την καταγραφή, την τεκμηρίωση και τη μελέτη των στοιχείων της, β) στη διατήρηση και στην αποτροπή της καταστροφής, της αλλοίωσης και γενικά κάθε άμεσης ή έμμεσης βλάβης της, γ) ... δ) στη συντήρηση και την κατά περίπτωση αναγκαία αποκατάστασή της, ε) ... στ) στην ανάδειξη και την ένταξή της στη σύγχρονη κοινωνική ζωή και ζ) στην παιδεία, την αισθητική αγωγή και την ευαισθητοποίηση των πολιτών για την πολιτιστική κληρονομιά». Εξ άλλου, στο άρθρο 6 του ν. 3028/2002 ορίζονται τα ακόλουθα: «1.

Στα ακίνητα μνημεία περιλαμβάνονται: α) τα αρχαία που χρονολογούνται έως και το 1830, β) τα νεότερα πολιτιστικά αγαθά που είναι προγενέστερα των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών και χαρακτηρίζονται μνημεία λόγω της αρχιτεκτονικής, πολεοδομικής, κοινωνικής, εθνολογικής, λαογραφικής, τεχνικής, βιομηχανικής ή εν γένει ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους, γ) τα νεότερα πολιτιστικά αγαθά που ανάγονται στην περίοδο των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών και χαρακτηρίζονται μνημεία λόγω της ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής, πολεοδομικής, κοινωνικής, εθνολογικής, λαογραφικής, τεχνικής, βιομηχανικής ή εν γένει ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους. 2. Ο χαρακτηρισμός ακινήτου μνημείου είναι δυνατόν να αφορά και κινητά που συνδέονται με ορισμένη χρήση του ακινήτου, τις χρήσεις που είναι σύμφωνες με το χαρακτήρα του ως μνημείου, καθώς και τον περιβάλλοντα χώρο ή στοιχεία αυτού. 3 ... 4. Τα αρχαία ακίνητα μνημεία προστατεύονται από το νόμο χωρίς να απαιτείται η έκδοση οποιασδήποτε διοικητικής πράξης. Τα ακίνητα των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 1 χαρακτηρίζονται μνημεία με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Υπηρεσίας και γνώμη του Συμβουλίου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 5. ... 11».

6. Επειδή, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, τα μνημεία, ως μαρτυρίες του ανθρώπινου βίου που αφενός συγκροτούν αναγκαίο παράγοντα για τη διαμόρφωση και τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης και των συλλογικών ταυτοτήτων καθώς και για τη διασφάλιση, χάριν των επερχόμενων γενεών, της ιστορικής συνέχειας και παράδοσης, και αφετέρου συμβάλλουν στην ποιότητα ζωής, συνιστούν ουσιώδες στοιχείο της πολιτιστικής κληρονομιάς, η προστασία της οποίας αποτελεί, εν όψει και του άρθρου 24 παρ. 1 και 6 του Συντάγματος, υποχρέωση της Πολιτείας και συγχρόνως ευθύνη και δικαίωμα του καθενός. Βασική κατεύθυνση του ν. 3028/2002 αποτελεί η ισότιμη κατ' αρχήν αντιμετώπιση των μνημείων, αρχαίων και νεοτέρων, ώστε να αναδεικνύεται η διαχρονική διάσταση της πολιτιστικής κληρονομιάς της Χώρας. Ειδικότερα, τα ακίνητα πολιτιστικά αγαθά που ανάγονται στους προϊστορικούς, αρχαίους, βυζαντινούς και μεταβυζαντινούς χρόνους και χρονολογούνται έως και το 1830, δηλαδή τα αρχαία ακίνητα μνημεία, προστατεύονται από τον νόμο, χωρίς να απαιτείται έκδοση διοικητικής πράξης για τον χαρακτηρισμό τους. Τα ακίνητα μνημεία που ανάγονται σε περίοδο προγενέστερη των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών χαρακτηρίζονται ως μνημεία με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, λόγω της σημασίας τους, η οποία μπορεί να αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στην αρχιτεκτονική αξία τους, όπως συμβαίνει με τα οικοδομήματα που σημαδεύουν την εισαγωγή μιας σημαντικής περιόδου της αρχιτεκτονικής στη Χώρα ή έχουν διακριθεί από την έγκυρη αρχιτεκτονική κριτική, στην αξία τους από πολεοδομική άποψη, προκειμένου π.χ. για μεμονωμένο κτίσμα ή για κτιριακό συγκρότημα που αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα μιας ιστορικής φάσης στην εξέλιξη του οικισμού ή δημιουργεί ανάπτυγμα όψεων και συμβάλλει στην ανάδειξη της εικόνας του αστικού τοπίου, ή, τέλος, στην ιστορική αξία τους, όταν πρόκειται για ακίνητο ή χώρο που συνδέεται με την πολιτική ή κοινωνική ή οικονομική ιστορία του

νεότερου ελληνικού κράτους ή ορισμένης περιοχής και η διατήρησή του συμβάλλει στη διαφύλαξη της ιστορικής μνήμης. Ως μνημεία χαρακτηρίζονται για τους ίδιους λόγους και ακίνητα αναγόμενα στην περίοδο των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών, εφόσον, όμως, η σημασία τους για έναν ή περισσότερους από τους παραπάνω λόγους είναι ιδιαίτερη. Για τον χαρακτηρισμό ακινήτου ως μνημείου δεν απαιτείται να συντρέχουν όλα τα κριτήρια που μνημονεύονται στην προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 3028/2002, αρκεί δε προς τούτο η συνδρομή έστω και ενός από τα κριτήρια αυτά. Περαιτέρω, κατά τον χαρακτηρισμό δεν εξετάζεται η έκταση των οικονομικών συνεπειών που μπορεί να προκληθούν στους ενδιαφερομένους, ούτε η τυχόν επίδραση του χαρακτηρισμού στις νομικές σχέσεις μεταξύ ιδιωτών, αφού η επιδιωκόμενη με τις ανωτέρω διατάξεις διαφύλαξη, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, του προστατευόμενου εννόμου αγαθού αποτελεί υποχρέωση της Διοίκησης, κατά ρητή συνταγματική επιταγή. Τέλος, η νομιμότητα των διοικητικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή των προαναφερθεισών διατάξεων του ν. 3028/2002 ελέγχεται από τον ακυρωτικό δικαστή, τόσο ως προς την πληρότητα της αιτιολογίας όσο και ευθέως για την ορθή εφαρμογή του νόμου, εφόσον από τα στοιχεία του φακέλου διαπιστώνεται, με βάση και τα διδάγματα της κοινής πείρας, η συνδρομή ή μη των κριτηρίων που προβλέπονται από τον νόμο για τον χαρακτηρισμό (πρβλ. Σ.τ.Ε. 3363/2014 κ.ά.).

7. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Οι αιτούντες, οι οποίοι φέρονται ως συγκύριοι αγροικίας στην θέση «Κόλυμπος» στην Παλαιόπολη της Νήσου Άνδρου, ζήτησαν, με την από 17.12.2008 αίτησή τους προς την Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων Αττικής (Ε.Ν.Μ.Α.), τον χαρακτηρισμό της ως νεότερου διατηρητέου μνημείου. Η αγροικία περιλαμβάνει ανώγειο και κατώγειο, τρία κελιά, αλώνι, περίφραξη, αναβαθμούς, μονοπάτια και αναλημματικούς τοίχους. Η οικία και τα κελιά φέρεται να έχουν κατασκευασθεί το έτος 1880. Περαιτέρω, η αγροικία εμπίπτει στην Ζώνη Α΄ Απολύτου Προστασίας του αρχαιολογικού χώρου Παλαιόπολης της Νήσου Άνδρου, η οποία έχει κηρυχθεί με την ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/ Φ21/850/36/9.1.1998 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού (Β΄ 74/4.2.1998). Η Ε.Ν.Μ.Α., με το από 17.12.2008 εισηγητικό σημείωμα, πρότεινε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 1 περ. β΄ του ν. 3028/2002, τον χαρακτηρισμό της αγροικίας ως νεότερου μνημείου, με όριο του περιβάλλοντος χώρου προστασίας τον λίθινο μανδρότοιχο του αγροκτήματος, με την αιτιολογία ότι αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα αγροτικής αρχιτεκτονικής της Άνδρου. Ειδικότερα, το κτίσμα εντάσσεται απόλυτα στο τοπίο, μέσω της κυρίαρχης χρήσης τοπικού υλικού (του μαρμαρυγιακού σχιστόλιθου), των αδρών επιφανειών, των λιτών γεωμετρικών όγκων, της βαθμιδωτής ανάπτυξης και της κλίμακας της κατασκευής, συγκροτεί δε, μαζί με τις λίθινες κατασκευές που το περιβάλλουν, ένα ενδιαφέρον αρχιτεκτονικό σύνολο. Η Διεύθυνση Νεώτερης και Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς (Δ.Ν.Σ.Α.Κ.) του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, στην οποία παραπέμφθηκε η υπόθεση, πρότεινε, με το από 16.2.2009 εισηγητικό σημείωμα, τον χαρακτηρισμό ως νεότερου μνημείου της αγροικίας, [χωρίς τις μεταγενέστερες προσθήκες (μικρού χώρου w.c. στο κατώι)], των κελιών 2 και 3, του

αλωνιού και του περιμετρικού λίθινου μανδρότοιχου, όπως φαίνονται σε σχετικό διάγραμμα, με την αιτιολογία ότι αποτελούν ομοιογενές σύνολο αγροτικής κατοικίας, χαρακτηριστικό δείγμα της αγροτικής αρχιτεκτονικής της Άνδρου, το οποίο λόγω της διατήρησης σε μεγάλο βαθμό της αυθεντικής μορφολογίας είναι σημαντικό για την μελέτη της εξέλιξης της αρχιτεκτονικής καθώς και της αγροτικής οικονομίας και ζωής στην Άνδρο την συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Η εν λόγω Διεύθυνση, με το ίδιο σημείωμα, πρότεινε να μην χαρακτηριστεί ως νεότερο μνημείο το 1ο κελί το οποίο έχει μερικώς αναδομηθεί και συνιστά ανακατασκευή, η οποία δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 6 παρ. 1 περ. β' του ν. 3028/2002. Όμως, το κοινό όργανο του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου (Κ.Α.Σ.) και του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων (Κ.Σ.Ν.Μ.), με το 1/30.3.2010 πρακτικό, πρότεινε να μην χαρακτηριστεί το συγκρότημα της αγροικίας ως μνημείο. Όπως εκτίθεται, ειδικότερα, στα πρακτικά της συνεδρίασης του εν λόγω κοινού οργάνου « ... υπάρχει ένα κτήριο, 3 κελιά και το αλώνι ... Το αγρόκτημα βρίσκεται και μέσα στην αρχαιολογική Ζώνη Α' ... Είναι επισκευασμένο πρόσφατα ... Έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες αποκατάστασης και στο κελί 2. Στο κελί 1 είχαν ξεκινήσει εργασίες επισκευής αλλά διακόπηκαν από την ΚΑ' [ενν. Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, Ε.Π.Κ.Α.]. Οι εργασίες γενικώς είχαν γίνει με την επίβλεψη της ΚΑ' ... Η Εφορεία λέει ότι είχαν πραγματοποιηθεί εργασίες κατεδάφισης του κτίσματος κελιού 1, στη θέση του οποίου και με τους ίδιους λίθους, μεταξύ των οποίων και αρχαίο υλικό -γιατί είναι γνωστό ότι σε όλα αυτά μπορεί να υπάρχει, ειδικά στην περιοχή αυτή, αρχαίο οικοδομικό υλικό- ανεγειρόταν νέο κτίσμα εκ θεμελίων, το οποίο είχε φτάσει σε ύψος 1,5 μ. Και επειδή επρόκειτο για ανέγερση νέας οικοδομής εντός της θεσμοθετημένης Ζώνης Α' Προστασίας ... έκανε τηλεφωνικό σήμα διακοπής εργασιών. Και από εκεί αρχίζει το πρόβλημα, αρχίζει η εμπλοκή του θέματος όσον αφορά το κελί αυτό ... Κατά τη διάρκεια παρατεταμένων βροχοπτώσεων και συνεχών νεροποντών, το χειμώνα του 2003 με 2004, τμήμα της μάντρας περιφραξης στο βόρειο τμήμα του αγροτεμαχίου υποχώρησε ... Το θέμα πάει στο Τοπικό Συμβούλιο Μνημείων από την ΚΑ' τον 6ο του 2008 και εισηγείται για την επισκευή της περιμετρικής λίθινης μάντρας ότι δεν υφίσταται λόγος αντιμετώπισης του αιτήματος καθώς οι εργασίες έχουν ήδη ολοκληρωθεί, έχει γίνει η μάντρα ... Να μας πει λίγο η κα. ... τι προτείνει η εισήγηση; Να χαρακτηρισθούν όλα, εκτός από το επίμαχο κελί, το 1 ... Αυτό το κτήριο που ζητούν, αυτό όλο, η αγροικία, έχει ή δεν έχει, συντρέχουν οι λόγοι να χαρακτηριστεί; Εγώ δεν νομίζω ότι συντρέχουν ... Είναι έτσι όπως το λέτε, επιμένω όμως ότι σε περίπτωση που υπάρχει ένα υφιστάμενο κτίσμα θα πρέπει, ανεξαρτήτως του χαρακτηρισμού ή όχι ως μνημείου, να βρεθεί μία λύση για την προστασία του από τυχόν πλημμύρα ... ». Κατόπιν τούτων, κατέληξε το κοινό όργανο στο συμπέρασμα ότι το συγκρότημα της αγροικίας δεν παρουσιάζει αξιόλογα αρχιτεκτονικά, μορφολογικά και λοιπά στοιχεία και δεν συγκεντρώνει τις τασσόμενες από το άρθρο 6 παρ. 1 περ. β' του ν. 3028/2002 προϋποθέσεις για τον χαρακτηρισμό του ως μνημείου, το αίτημα δε του ιδιοκτήτη για αποκατάσταση του μανδρότοιχου θα αντιμετωπισθεί από την ΚΑ' Ε.Π.Κ.Α. Το ανωτέρω πρακτικό υιοθετήθηκε με την

προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού.

8. Επειδή, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της κοινής συνεδρίασης του Κ.Α.Σ. και του Κ.Σ.Ν.Μ., το όργανο αυτό περιορίστηκε αφενός μεν στην εξέταση του ζητήματος της ανακατασκευής του 1ου κελιού, το οποίο, πάντως, δεν είχε συμπεριληφθεί στην πρόταση χαρακτηρισμού που είχε διατυπώσει η Δ.Ν.Σ.Α.Κ., με το από 16.2.2009 εισηγητικό σημείωμα, αφετέρου δε στην έρευνα του ζητήματος της επισκευής του λίθινου μανδρότοιχου του αγροκτήματος, ο οποίος έχει υποστεί φθορές λόγω πλημμυρών. Ουδόλως, όμως, αντιμετώπισε ειδικώς, με αναφορά στα νόμιμα κριτήρια, το ζήτημα αν το συγκρότημα της αγροικίας πληροί τις προϋποθέσεις, κατά το άρθρο 6 παρ. 1 περ. β' του ν. 3028/2002, για να χαρακτηριστεί ως νεότερο μνημείο. Η αρνητική δε γνωμοδότηση που εξέφερε το όργανο αυτό έχρηζε, πάντως, ειδικότερης αιτιολογίας εν όψει, ιδίως, των θετικών εισηγήσεων της Ε.Ν.Μ.Α. και της Δ.Ν.Σ.Α.Κ., με τις οποίες αξιολογήθηκαν τα μορφολογικά στοιχεία του συγκροτήματος και διαπιστώθηκε ότι η αγροικία, εξαιρουμένων του 1ου κελιού και των μεταγενεστέρων προσθηκών στο κατώι, αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα της αγροτικής αρχιτεκτονικής της Άνδρου, με ιδιαίτερη σημασία για την μελέτη της εξέλιξης της αρχιτεκτονικής καθώς και της αγροτικής οικονομίας και ζωής στην Άνδρο την συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Με τα δεδομένα αυτά, η προσβαλλόμενη ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/55217/1220/2.9.2010 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, με την οποία υιοθετήθηκε η ανωτέρω αρνητική γνωμοδότηση του Κ.Α.Σ. και του Κ.Σ.Ν.Μ., δεν φέρει νόμιμη και επαρκή αιτιολογία και, για το λόγο αυτό που βασίμως προβάλλεται, η αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η πράξη αυτή. Η δε υπόθεση αναπέμπεται στη Διοίκηση, η οποία οφείλει να εξετάσει το αίτημα, με βάση νόμιμα κριτήρια, αιτιολογώντας τη σχετική κρίση της.